

Kedves Testvéreink az Úr Jézus Krisztusban!

A karácsonyi evangéliumban a napkeleti bölcsekről azt olvassuk, hogy amikor rátaláltak a megszületett Gyermekre, leborulva imádták Őt. Sokféleképpen lehet a karácsony eseményéhez, Krisztus születéséhez viszonyulni. Lehet csodálkozni, álmélnodni, de lehet közönnnyel fogadni, tudomást sem venni róla. A helyes viszonyulás viszont nem más, mint ahogyan a bölcsek tették, felismerték a Gyermek Jézusban a Messiást és imádták Őt.

Imádni Istent csak leborulva lehet. A ma emberének azonban ez nagyon nehezére esik. Magasba törünk, a csúcsokat ostromoljuk, Babel- tornyokat építünk, egymáson taposunk, értékeket veszni hagyunk... és lassan-lassan kiüresedik életünk, megfakul ünneplésünk, robottá válik a munkánk, elviselhetetlenné súlyosbodik a fájdalmunk, kibírhatatlaná nehezülnek a csalódásaink, keserúségeink felemésztk örömeinket.

Isten nem nézte, nem nézi szenvtelenül, közömbösen gyötrődéseinket, hanem megoldást, Segítőt küldött bajunkra, elveszett állapotunkra: Fiát küldte közénk, bebizonyítva irántunk való szeretetét, jelezvén hogy velünk van és nem ellenünk. Jézus Krisztus egyik neve Immánuel, ami azt jelenti, hogy velünk az Isten. Őáltala szeretne bennünket, egyéneket, családokat, közösséget, nemzetet talpra állítani, megtartani. De talpra állni, csak úgy lehet, ha előbb térdre hullunk Őelőtte, ha leborulunk a bölcsekkel együtt és imádjuk Őt, a mindenség Urát. Mindig ez a sorrend, ez az isteni rend: *előbb térdre hullani Előtte, aztán talpra állni Általa*. A térden álló ember nem esik el, a térden álló házasság nem bomlik fel, a térden álló nemzet nem hull szét. Az Isten előtt való térdre borulás tud egyedül megőrizni a kiborulástól, mert „aki nem tud leborulni, az kiborul.”(Gyökössa Endre).

Korunk egyik nagy gondolkodója (Paulo Coelho) így fogalmaz a leborulással kapcsolatban: “Az vagyok, aki bárki más is lehet, ha hallgat a szívére. Olyan ember vagyok, aki leborul az élet titokzatossága előtt, aki nyitott a csodákra, aki derűsen és lelkesen viszonyul mindenhez, amit csinál.” Erre van szükségünk mindnyájunknak, hallgassunk a szívünkre, leboruljunk az Élet titokzatossága, az Isteni Élet, Krisztus születésének csodája előtt, legyünk nyitottak, hogy derűsen és lelkesen, Szentlekesen élhessük életüket.

Leborulni Előtte - ez a hívő ember válasza az Isten kimondhatatlan Ajándékára.

Ezen gondolatokkal kívánunk áldott karácsonyi ünnepeket és Urunk kegyelmében gazdag új esztendő. Kérjük, adjon nekünk alázatos leborulást Őelőtte és reményteljes talpra állást Őáltala.

Marosvásárhely, 2012, december 18.

Jakab István,
lelkész-esperes

Nagy Sándor,
főgondnok